సీరియల్ కథ :

మొద్దబ్బాయి కథ

రచన :
శ్రీ రేగులపాటి కిషన్‌రావు.

“మారుతీ! ఒరే మాతుతీ....లేవరా నాయనాలే” గది ముందు నిలబడిన రాధమ్మ తన కొడుక్కు మేలు కొలుపు పాడింది.

గదిలోపల మంచముపై మెత్తని బట్టలమీద మేను వాల్చి మైమరచి నిద్రపోతున్న మారుతిచెవిలో రాధమ్మ మాటలు, ఎలుకలు కన్నములో దూరినట్లు దూరాయి. అయినా అతడు నిర్లక్ష్యంగా మరోదిక్కు తిరిగి ఆపులించి కాస్తకాస్త తొలగినదుప్పటిని బిర్రుగా కప్పుకొని నిద్రాదేవిని మరోసారి ఆలింగము చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించాడు.

‘మారుతీ! ఒరే కోతివెధవా ! ఇంకా నిద్రేమిట్రా బారెడుప్రొద్దెక్కితేనూ. పక్కింటి మాష్టారు వద్దకువెళ్ళి లెక్కలు చెప్పిందుకొంటానంటివిగదరా, లే. లేరా, రెండు కాళ్ళ గాడిదా.’

ఈసారీ రాధమ్మమాటలు, మారుతి కప్పుకున్న దుప్పటినిదాటి అతనిచెవిలో దూకినట్లులేవు. అతడు నల్లిలాగ కదలక మెదలక పడుకునేసరికి రాధమ్మకు కోపం డిగ్రీలలోవుంటే, నూరుడిగ్రీలకోపం వచ్చిందని చెప్పుకోవచ్చు.

రాధమ్మ సరాసరి గదిలోకి వెళ్ళింది. చలి రక్కసి బారిలో పడకుండా మారుతి సురక్షితంగా కప్పుకున్న పచ్చడాన్ని నిర్దాక్షిణ్యంగా లాగేసింది.

మారుతి లేచికూర్చున్నాడు. అప్పుడతని తల పీకిపారేసిన తాటిపీతులా వుంది. అతడు దుప్పటిని, పక్కబట్టలను కళావిహీనంగాపడేసి గది వెలుపలికివచ్చి గది ముందుభాగముగ గోడకు వ్రేలాడదీసియున్న శ్రీరామచంద్రుని పటం ముందు సాష్టాంగనమస్కారము గావించాడు. వచ్చీరాని శ్లోకాన్ని తత్తరపడుతూ చదివేసి ఇంటివెనుకనున్న గద్దెపైకి వెళ్ళాడు. ఆకాశవీధిలో కుంటిగుర్రాలరథంలో వెళ్తున్న సూర్యారావుకు నమస్కరించాడు. మళ్ళీ గదిలోకి వచ్చి దుప్పటి కప్పుకొని ఇంటివెనుకకువెళ్ళి గద్దెపై రాతి విగ్రహంలాగ కూర్చున్నాడు.

రాధమ్మ చెంబునిండా ఉష్ణముకలిపిన నీటిని తీసుకొని వచ్చి మారుతి ముందుంచి ‘ముఖం కడుక్కోరా నాయనా! శక్కర పరమాన్నం తిందువు. చల్లారిపోతే రుచించదు’ అనిచెప్పి కుండపట్టుకొని చెట్లకు నీళ్లుపోయడానికి పెరట్లోకి వెళ్ళింది.

మారుతి దొంగపిల్లిలాగా తల్లి వెళ్ళినవైపు చూశాడు. ఆమె వెంటనే తిరిగివచ్చేసూచనలు కనబడలేదు. అతని మనస్సులో శక్కర పరమాన్నం మెదిలింది. వెంటనే కళ్లు తెరచి పళ్ళు ఇకలించాడు. పైనున్న దుప్పటిని బంతిలాగా చుట్టి చెంబుపై పడేశాడు. చెంబు, దుప్పటి గద్దెమీదినుండి క్రిందికి దుమికాయి. చెంబుకడుపు ఖాళీ అయ్యింది. దుప్పటి తడిసి ముద్దయిపోయింది. మారుతి అవేవీ గమనించకుండా గబగబా వంటింట్లోకి వెళ్ళాడు. అక్కడ గద్దెపైనున్న పరమాన్నపు గిన్నెనుచూచి లొట్టలు వేశాడు. ఆ గిన్నెపైనున్న మూతను పైకెత్తి కాస్త పరమాన్నమును తీసుకోబోయాడు. మూత కాలింది. మారుతికి కాలినమూతపై కోపం వచ్చింది. అతడామూతను ఎడమకాలితో త్రొక్కాడు. పాదం కాలింది, అప్పుడా మూతను దూరంగా విసరేశాడు. అదివెళ్ళి గాజుగ్లాసును పగులగొట్టి మారుతిని వెక్కిరించింది. అతడు అదేమి గమనించకుండా గిన్నెలో చేయి దూర్చి వేడివేడి పరమాన్నం తీసుకున్నాడు. చేయి కాలగానే ఆముద్దను నోట్లో వేసుకున్నాడు. అంతలోనే రాధమ్మ ఇంట్లో చొరబడి ‘ఏమిటి నాయనా ఆచప్పుడు?’ అంది.

మారుతి నోటిలోఉన్న వేడి పరమాన్నపుముద్దను గుటుక్కున మ్రింగి పళ్ళపై చూపుడువ్రేలువేసి పళ్ళు తోముకుంటున్నట్టు నటించసాగాడు. వేడి పరమాన్నపుముద్ద మ్రింగుటవలన కళ్ళపైకి నీరువచ్చి నిలిచింది.

మారుతి తల్లిని గుడ్లగూబవలె చూస్తూ, ‘అసలు అ. అ. అదే. అసలు ఏమయిందంటే మూతనువచ్చి పిల్లి. ఆఁ! కాదు, కాదు. పిల్లివచ్చి మూతను....’ అంటూ నీళ్ళు నమిలాడు.

‘వెధవా ఏంట్రా నువ్వు నాకు చెప్పేది. నువ్వు చెప్పేదంతా అబద్ధమని నేను గ్రహించలే వనుకున్నావట్రా....’ అంటూ కొడుకుముఖంలోకి ఉరిమి చూచింది.

మా ప్రత్యేక తయారింపులు ::

♦ 100% ఫైన్ ♦ రాయల్ ఫైన్

♦ జిప్సీ ఫైన్ ♦ మైసన్ ఫ్లైన్

♦ రాకెట్ ఇంటర్ లాక్

R. K. S. KNITTINGS TIRUPUR

Regd. No 342215

R. K. S. Knittings

43, Cauvery St, TIRUPUR - 638 602

తల్లి తన దొంగఎత్తును గ్రహించిందనుకున్నాడు తన యుడు. రాధమ్మ మోముపై విచ్చలవిడిగా విహరిస్తున్న కోపం మారుతి ముఖంపై నాట్యం చేస్తున్న ఆనందాన్ని గాయపరచింది.

రాధమ్మ చిన్నకర్ర అందుకొని చవట మారుతిపై ప్రయోగించింది. మారుతిశరీరాన్ని ముద్దుపెట్టుకున్న ముదు సలికర్ర మూడుముక్కలయింది.

మారుతి కనుదోయినుండి కన్నీటిబిందువులు అకస్మాత్తుగావచ్చి కనుకొలుకులవద్ద నిలిచాయి. అదిచూచి రాధమ్మ మనస్సు మంచులా కరిగిపోయింది, తక్షణమే మారుతి శరీరాన్ని నిమురుతూ 'నాయనా కొట్టానా. నాచేతులు విరుగ. ఎంతపని చేసేనురా. అయినా నీ కింతవయసువచ్చినా తెలివి తక్కువపనులు చేస్తావాయే. నువ్వు కలకెక్టేరువో, తాసిల్దారువో అయితే చూడాలనేకదరా నాయనా నా తాపత్రయమంతానూ. నేనేమి చేసినా నీకొరకే కాదట్రా. ముఖం కడుక్కోరా. పరమాన్నం తిందువనిచెప్తే తొందరపడి ఇలా చేస్తావట్రా. నీతో చదువు ప్రారంభించినవాళ్ళు కొందరు ఉద్యోగాలు చేస్తున్నారు. కొందరికి వివాహాలు అయ్యాయి. నీకు ఇంతవయసువచ్చినా ఎనిమిదవతరగతే చదువుతున్నావాయే. పెళ్ళి పెటాకులు అంతకంటే లేదాయే. నేనేమి చెసేదిరా నాయనా!' రాధమ్మ ఇంకా ఏదో అనబోతుండగా మారుతి వెకిలిగా నవ్వాడు.

ఏడ్చి నవ్విన కుమారుని ముఖాన్నిచూడగానే రాధమ్మకు మూర్ఛ వచ్చినంతపనయింది.

'ఓ...ఓ... ఓసి పిచ్చిదానా. నేనేమి పిచ్చివాన్నను కున్నావా? చద్దవాన్ననుకున్నావా? నాకు ఏమీ తెలియదని నీకే కాదు, ఈ వూళ్ళోని పెద్దవాళ్ళందరికీ తెలుసు. కాని నేను మీరనుకున్నంత తెలివిమాలినవాణ్ణి కాదు, నా కన్నీతెలుసు. 'ఐ నో ఎవ్రతింగ్. ముజే తుమ్ కహో' అని చెక్కిళ్ళపై జారుతున్న కన్నీటిని తుడుచుకున్నాడు.

తల్లిముందు వచ్చిరాని ఇంగ్లీషు, హిందీపదాలను తెలుగులోకలిపి మాట్లాడడం మారుతికి అలవాటే. ఆ మాటలు రాధమ్మకు అర్థంకావు. అందుకే ఆమె ఎంతో సంతోషపడుతుంది. అప్పు డామె తనకొడుకు కలెక్టరో తహసీలుదారో తప్పనిసరిగా అవుతాడని భావిస్తుంది.

మారుతి ముఖంచూస్తూ ఏదో అనుభూతి పొందుతున్న రాధమ్మ తేరుకొని వంటింట్లోకి వెళ్ళింది. గద్దెపైనున్న పరమాన్నపు గిన్నెలు అలమారీలోపెట్టి తాళంవేసి మారుతి దగ్గరకువచ్చి నేను చుక్కమ్మ ఇంటికివెళ్ళి బీరకాయలు తీసుకవస్తాను. వచ్చినవెంటనే నీకు పరమాన్నం పెడుతాను. ఇంతలో నువ్వు ముఖం కడుక్కో' అని చెప్పి ఇంట్లోనుండి వెళ్ళిపోయింది.

మారుతి దొంగపిల్లిలా వంటింట్లోకి వచ్చాడు. గద్దెవైపు చూశాడు. అక్కడ పరమాన్నపు గిన్నెలేదు. వంటింట్లోవున్న గూళ్ళన్నీ చూశాడు. పరమాన్నపుగిన్నె ఎక్కడా కనబడలేదు. అలమారీవైపు చూశాడు. వాటికి తాళంవేసి వుంది.

అతనికి తాళంపై కోపంవచ్చింది. అటుఇటు చూశాడు. గంటె కనబడింది. దానిని తీసుకొని తాళంపై రెండు దెబ్బలు వేశాడు. అది గట్టితాళమగుటవలన అతని దెబ్బలకు లొంగలేదు. గంటెను పొయ్యివైపు విసిరేసి ఇంటివెనుకకు వెళ్ళాడు.

గద్దెక్రింద పడివున్న దుప్పటిని, చెంబును చూశాడు. వాటిని తనతల్లి చూడలేదని, చూస్తే మరోమారు తనవీపు వాయించేదనీ అనుకున్నాడు. దుప్పటిని పట్టుకొని పైకి లేపాడు, దానికి అక్కడక్కడ మట్టి అంటుకొనివుంది,

దానిని బావిలోవేసి పైకితీస్తే దానికున్నమట్టి పోతుందను కున్నాడు. వెంటనే అతడా దుప్పటిని బావిలో పడేశాడు. తిరిగి దానిని పైకితీసే ఉద్దేశంతో బొక్కెనను బావిలోకి వదిలాడు. అది వేగంగావెళ్ళి దుప్పటిని తాకింది. అప్పుడా దుప్పటి పూర్తిగా తడిసిపోయి నీటిలో మునిగిపోయింది. మారుతి బొక్కెనను పైకి చేదాడు. దుప్పటి బొక్కెనకు అంటుకొని పైకి రానందుకు చింతించాడు. దుప్పటి ఏదని తల్లి అడిగితే దొంగ ఎత్తుకపోయాడని చెప్పాలనుకున్నాడు. మళ్ళీ గద్దెదగ్గరకు వచ్చాడు. గద్దెక్రిందవున్న చెంబును కడిగి వంటింట్లో బిందెదగ్గర పెట్టాడు. ఆతర్వాత ఊయలపై కూర్చున్నాడు, అక్కడికి దగ్గరలోనే పాలతంపి వుంది. అంతా పాలతపిలిని కొన్నిక్షణాలుచూచి హఠాత్తుగాలేచి బావిదగ్గరకు వెళ్ళాడు. పాలకుండను లేవనెత్తి గ్లాసులో పాలు పోశాడు. వెనువెంటనే త్రాగేశాడు. 'బర్రె పాలు త్రాగితే బలం పెరుగుతుంది' అని ఓవస్తాదు పూళ్ళోకి వచ్చినప్పుడు చెప్పినమాటలు జ్ఞప్తికి వచ్చాయి మారుతికి. 'బర్రెపాలు త్రాగేస్తాను, బలవంతుడనైపోతాను' అంటూ కూనిరాగాలుతీస్తూ పాలకుండను పైకెత్తి పాలు గ్లాసులో పోయసాగాడు.

చిటుకుమీద కూర్చుండి మారుతి చేస్తున్నపనులన్నీ చూస్తున్న పిల్లి ఒకటి పాలకోసం ఆశపడి 'మ్యావ్' అని అరచింది. అదివిని ఉలిక్కిపడ్డాడు మారుతి. అప్పుడు అతనిచేతిలోని కుండ భూమిమీదపడి బ్రద్దలయింది. పాలు నేలమీద కాలువలా పారిపోసాగాయి. అతడప్పుడు గడగడ వణుకుతూ బిత్తరచూపులు చూశాడు. చిటుకుమీదినుండి క్రిందికి దూకినపిల్లిని చూశాడు. 'అమ్మ బాబోయ్,..' అంటూ ఇంటివెనుకకు పరుగుతీశాడు. పొయ్యిమీదున్న కుండను పైకెత్తి వేడినీళ్ళను, బట్టలు విడువకుండానే నెత్తిమీద పోసుకున్నాడు. తర్వాత జ్ఞప్తికి వచ్చిందతనికి. ఇంకా తను ముఖం కడుక్కోలేదని. వెంటనే వెళ్ళి గూట్లో వున్న బొగ్గును నోట్లోవేసుకొని నమిలి చూపుడువ్రేలితో పళ్ళు తోముకున్నాడు! అప్పుడు కొంతబొగ్గు చెంపలకు అంటింది. నోట్లో నీళ్ళుపోసుకొని పుకలించి ఉమ్మేసిన తర్వాత తడిబట్టలితోనే గద్దెపైకెక్కి సూర్యునికి మరోమారు నమస్కారము చేశాడు. అంతలోనే రాధమ్మ ఇంట్లోకి వచ్చింది.

భూమిమీవ పారుతున్న పాలను, పాలు త్రాగుతున్న పిల్లిని, పగిలి పడివున్న పాలకుండ ముక్కలనుచూచి, ఏడ్చినంతపని చేసిందామె. మార్జాలమే మరకతములాంటి మట్టికుండను పగులగొట్టినదని భావించి కొంగులోవున్న బీరకాయనుతీసి పిల్లివైపు విసరింది. పిల్లి ఆ దెబ్బను తప్పించుకొని తుర్రువ పారిపోయింది. బీరకాయ వేగంగా వెళ్ళి పట్టగోడమీదున్న గాజుగ్లాసును పడగొట్టింది, అది నేలను ఢీకొని దశావతారాలెత్తింది. రాధమ్మకు పిల్లిమీద విపరీతంగా కోపం వచ్చింది. అయినా అప్పుడు ఏమీ చేయలేకపోయింది. అదేపిల్లి మరెప్పుడైనా ఇంటికివస్తే కాళ్ళు విరగగొట్టాలనుకుంది. అయినా వస్తున్నకోపాన్ని ఆపుకోలేక 'మారుతీ!' అంటూ కేకవేసింది.

మారుతి రాధమ్మ ముందు ప్రత్యక్షమయ్యాడు. అతని చెంపలకు అంటినబొగ్గు అలాగే వుంది, తడిబట్టలనుండి నీటిబొట్లు క్రిందరాలి పడుతూనేవున్నాయి. అతని వికార స్వరూపాన్నిచూచి రాధమ్మ చీదరించుకొంది,

WANTED

Wanted Agents to Book orders for our Carpets and Bedsheets on commission basis.

Retired officials, Ladies priferead.

For Particullers

Phone 8998

BHARATHI TEXTILES

P. B. No. 19 : : BHAVANI - 638 301

★

"మహా సంగ్రామం"
చిత్రంలో
శోభన్‌బాబు - కృష్ణ.

★

'ఏమిటమ్మా పిలిచావు' అన్నాడు మారుతి ముఖం తుడుచుకుంటూ. అలా తుడుచుకోవడంవల్ల చెంపలమీద అక్కడక్కడ అంటివున్నబొగ్గు ముఖమంతా వ్యాపించి అసహ్యంగా తయారయింది; అదిచూచి రాధమ్మకు కోపం పొంగులా వచ్చింది. కాని ఎలాగో అణచుకొని, 'అంతా నాఖర్మ' అని నొసలు కొట్టుకొంది.

'నొసలు కొట్టుకుంటే బొట్టు పోతుందమ్మా' అన్నాడు మారుతి భుజంమీదున్న తడిబట్టమ పిండుతూ.

రాధమ్మ సూర్యకాంతంలా పోజుపెట్టి నీటిఏనుగులా నోరుతెరచి బిగ్గరగా అంది. 'నీ పిండాకూడు... ఇంట్లోకి ఏనుగువచ్చినా పట్టించుకునేట్టు లేవు. సింహంలా వుంది పిల్లి. అంతపెద్ద పిల్లి ఇంట్లోకివచ్చి పాలకుండను పగుల గొట్టినా....'

రాధమ్మ మాటలు పూర్తికాకముందే మారుతి అందుకున్నాడు. 'పిల్లికాళ్ళకు అడుగుభాగాన మాంసపుముద్దలు వుండుటవలన నడుచునప్పుడు చప్పుడుకాదని నీకు తెలియనే తెలియదా? ఓష్ మొద్దు.'

'నామతి మండా...అసలు పాలకుండను పిల్లే పగుల గొట్టిందనుకున్నాను గానీ పాలతంపీనుండి అది ఇంత దూరం ఎలా వచ్చిందో యోచించనేలేదు. ఇంత పెద్దకుండ ఇంతదూరం ఎలా వచ్చిందిరా? అసలు నువ్వే తెచ్చి వుంటావు. అసలు నీకు జ్ఞానంఅనేది వుందా? ఏనుగులాగ పెరిగావుగాని ఎలుక పిల్లి కున్నంత జ్ఞానంకూడా లేదు. పిల్లికాళ్ళకు అడుగుభాగాన మాంసపుముద్ద లుంటాయని ఏముండాకొడుకురా నీకు చెప్పింది' అంది రాధమ్మ వెక్కిరింతగా.

'మా పంతులు ముండాకొడుకు' అన్నాడు మారుతి. వెంటనే నాలుక కొరుక్కున్నాడు, చేతులతో చెంపలు వాయించుకున్నాడు.

'బడికి వేళవుతూవుంది. ఇంకా ఇక్కడే నిలబడి చూస్తావేంటి. అయిందేదో అయింది. వెళ్ళి స్నానంచేసి ఏడ్వు.'

'స్నానం చేశానమ్మా పరమాన్నం పెట్టు' అన్నాడు లొట్టలు వేస్తూ.

(మారు శేషం.)

Edited and Published by A. N. Raghavachar, No. 10, Murugesa Mudali St., M
Printed by G. Kulasekaram at Giridhar Art Printers, 47, Badrian Street, Ma

ట్టుకొని పైకె
ంటుకొనివుంది,